

EEN BIJZONDER MEISJE

in beeld

Mensen zijn ingewikkeld voor de 16-jarige Senna, maar dieren begrijpt ze volledig. Tussen haar paarden, kippen en konijnen vindt zij de rust en liefde die ze in de samenleving mist. We spreken Senna en haar moeder Daniëlle op haar zelfgemaakte dagbestedingsplek in Woubrugge.

Als Senna op pad gaat,

is de kans groot dat ze met gezelschap thuiskomt. Ze vindt altijd wel iets wat ze móét meenemen. Wilgentakken ('Voor mijn voedselbos!'), mestkevers ('Mama! KIJK! Mestkevers!') – maar het kan ook zomaar een aangereiden poes of een ziek schaap zijn.

Senna (bijna 17), haar moeder Daniëlle (46) en zusje Abby (14) hebben intussen allerlei dieren in huis, en op het stukje grond dat Senna van de eigenaar ertegenover huurt, heeft ze ook nog konijnen, kippen, eenden, geiten en drie paarden – die allemaal trucjes kunnen. En haar hond Puck, natuurlijk, die nooit ver uit haar buurt is.

Haar moeder, zeer slechtziend, is het wel gewend. 'Senna komt al vanaf dat ze een klein meisje is met allerlei beesten aanzetten. Mijn blindengeleidehond was eerst heel nerveus, maar keek er later niet eens meer van op. Laatst stond haar paard Qochata ineens in de woonkamer. Toen dacht ik wel

even: Sen, dit is toch niet normaal. O, en ergens in haar slaapkamer liggen blijkbaar flappentakkeneitjes verstopt. Ik kijk af en toe even of die beesten al ergens rondkruipen.' We staan in de schuur op Senna's erf, een behoorlijk stuk grond, aan de grote weg, niet ver van Leiderdorp. Senna heeft een uitgebreid parcours voor de pony's uitgezet en een voedselbosje aangelegd. 'In de zomer is het net een paradijs!', zegt ze trots.

Hond Puck staat tussen haar benen, de konijnen springen om hen heen. Senna: 'Puck heb ik vanaf dat ik 10 ben. Ze gaat overal met me mee naartoe. Ze voelt het aan als ik stress heb en slaapt bij mij in bed. Als ik 's nachts onrustig wakker word, likt ze aan mijn hand.'

Daniëlle: 'Puck kwam ook echt in de moeilijkste periode van je leven, toch, Sen? Toen heeft ze heel veel geleerd. En jij hebt haar ook heel veel trucjes geleerd.'

**'SENNA KOMT AL SINDS
ZE EEN KLEIN MEISJE
WAS MET ALLERLEI
BEESTEN AANZETTEN'**

‘Ja, ze kan reanimeren en flauwvallen.’
‘Dan zegt ze: ‘Kijk, Puck kan iets nieuws. Out! Puck! Out!’

Omgaan met mensen is moeilijk voor Senna, zegt haar moeder, dat is altijd zo geweest. Op school meedraaien was dan ook problematisch. In groep 4 liep het al spaak. Haar moeder wordt nog emotioneel als ze aan die periode denkt. ‘Het systeem paste Senna niet, ze werd niet begrepen en is daar de dupe van geworden. Buitenspelen in de pauzes ging niet meer, gymmen of zelfs alleen naar de wc; ze werd naar ons gevoel buitenspel gezet. En zo erg was het niet hè, het is gewoon autisme.’

Daniëlle deed verscheidene pogingen om haar dochter toch weer te laten instromen, want Senna kan goed leren, maar ze had een andere aanpak nodig dan andere kinderen en, zegt ze, daar was geen ruimte voor.

Daniëlle: ‘Ik vind dat het systeem faalt in Nederland. En dat deed af aan Senna’s eigenwaarde. Schandalig vind ik dat, want ze is gewoon een heel mooi kind. Al op de kleuterschool was ze een bijzonder meisje. Een combinatie van Pippi Langkous en Freek Vonk. Maar Pippi gaat in de verhalen ook niet naar school; dat werkt niet. Senna is uiteindelijk op een zorgboerderij terechtgekomen.’

Senna: ‘Ik leerde daar op een andere manier met dieren omgaan. Ik kreeg meer verantwoordelijkheid.’

Daniëlle: ‘Je leerde daar successen behalen en ze kwamen er daar achter dat Senna echt een talent heeft met dieren.’

‘TOEN IK EEN VARKEN
KON LATEN ZITTEN,
KEKEN DE MENSEN
DAAR WEL VAN OP’

'IK STA ALTIJD 10-0 ACHTER'

Senna: 'Toen ik een varken kon laten zitten, keken de mensen daar wel van op. Dat was leuk. Ik wilde ook gewoon niet meer onderschat worden, ik wilde iets doen met m'n leven.'

Een tijdje ging Senna naar een instelling waar dagbehandeling werd gegeven. 'Als ik daar nu op terugkijk, was dat eigenlijk echt gestoord,' zegt Senna.

'Ze hadden beloofd dat ze haar niet zouden isoleren,' zegt haar moeder.

Senna: 'Dat gebeurde dus wel. Als ik boos was, kwam er acht man op me af om me te fixeren, en daarna rolden ze me in verzwaarde dekens. Ik moest dan alleen in een kamer zitten. Ja, ik zal best heel moeilijk zijn geweest. Maar zodra ik boos werd, drukten ze op een pieper en dan kwamen al die mensen tevoorschijn. Ik schreeuwde dan: praat gewoon met mij!'

Daniëlle: 'Ze kwam een keer thuis en zei: mam, ik moet je laten zien wat ze daar doen. Toen deed ze bij haar zusje voor hoe ze haar in die deken rolden.'

Op een gegeven moment hadden Daniëlle en de hulpverleners om Senna heen een school bereid gevonden om haar te laten instromen in de brugklas. Haar hond Puck kon mee. 'Dat heeft ze een jaar gedaan en ze haalde heel goede cijfers, maar ze werd er getreiterd. Toen is ze ingestort.'

Senna: 'Ik probeerde het te negeren. Anders was ik weer het probleem, ik sta sowieso altijd met 10-0 achter. En toen heb ik me anders voorgedaan dan ik me voelde.' Puck wrijft haar zijn snuit tegen haar heen.

Daniëlle: 'En dat kwam er uiteindelijk allemaal uit. Ze kreeg zware paniekaanvallen.'

Senna: 'Ik dacht dat ik doodging.'

Daniëlle: 'Ze had de hele dag een hartslag van 200.'

Senna: 'Ik durfde helemaal niks meer. Ik was zo moe. Toen ben ik weer in therapie gegaan. Ik wilde er echt van af, het was zo naar. Ik vond het ook erg voor m'n moeder. Ik wilde geen blok aan haar been zijn.'

Daniëlle: 'Je was geen blok aan m'n been. Maar ik wilde wel dat er iets gebeurde. Alleen kalmeringsmiddelen hielpen om haar te kalmeren, maar toen ze me een keer belde dat ze zulke mooie vissen zag dansen, heb ik dat toch wel even stopgezet.'

Het gewone leven mag dan een worsteling zijn, als Senna in het gezelschap van dieren is, komt er een gedreven meisje tot leven dat graag dierentrainer wil worden. Haar kippen kunnen rondjes rennen op commando, haar kat kan zitten en highfiven.

Ooit vond ze een ziek schaap. 'Ik zag hem in een wei en zei tegen mezelf: nee Senna, laat je niet afleiden. Maar ik ging toch even kijken. Hij liep mank. Ik heb toen twee weken lang geprobeerd de eigenaar te vinden. De gemeente deed niks, de dierenbescherming deed niks. Er lagen op een gegeven moment allemaal dode schapen in dat weiland. Ik ben er toen met een vriendin heen gereden en heb dat schaap meegenomen. Dat beest was nog nooit bekap, er zaten overal maden. We hebben hem behandeld en toen heeft mama Hart van Nederland gebeld. Die kwamen filmen, ook bij dat weiland.'

'BOB HAD GEWOON
WAT POSITIEVE
WAARDERING NODIG'

Toen kwam ineens die boer opdagen, die deed alsof hij de dieren ging voeren. Hij zei dat hij die schapen prima verzorgde.' Ze vervolgt: 'Die man wilde zijn schaap terug. Maar dat schaap kon eindelijk lopen en rennen. Ik had een band met 'm opgebouwd. Ik had 'm Bikkel genoemd. Hij wilde er een paar honderd euro voor hebben, voor een halfdood schaap. Toen ben ik een crowdfunding gestart, en haalde ik binnen een dag zo'n 400 euro op, waardoor ik de voeding ook nog kon betalen. Nu woont Bikkel op een heel fijn plekje in Noordwijk. Hij moest hier helaas weg, hij was eenzaam, ging blèren als ik wegging. En ik mocht niet nóg een schaap.' 'Gek, hè?', zegt haar moeder.

Ze kan alle dieren trainen, maar met paarden is Senna een soort fluisteraar. Zelfs agressieve gevallen veranderen door haar toedoen in vrolijke snuffelaars die hun snuit in je handpalm drukken als je op ze afloopt. Het levende bewijs is

shetlander Bob, die naast Qochata staat te grazen. Bob stond op een Facebookpagina aangeduid als 'zeer agressieve shetlander'. 'Toen dacht ik: ha, projectje! Ik heb toen een stal gevonden waar ik kon werken, zodat ik Bob kon betalen.' 'Ik heb nog wel stront helpen scheppen', voegt Daniëlle toe. 'Bob bleek dus gewoon hartstikke bang. En nu loopt-ie 30 meter op z'n achterbenen en heeft-ie het wereldrecord verbroken. Hij kan rondjes draaien, zitten en liggen. Hij gaat echt voor je door het vuur.' Hoe ze dat voor elkaar heeft gekregen? 'Gewoon goed kijken. Geen druk uitoefenen. Hij bleef maar steigeren, was voortdurend alleen maar superboos. Ik hem 'm geleerd dat het ook anders kan, dat hij niet per se agressief hoeft te zijn. Ik heb toen van dat steigeren een commando gemaakt, zodat hij het niet meer uit het niets deed. Een dier leert gemakkelijker iets áán dan iets af. Hij vond het heel fijn om te zien dat hij iets

goed deed. Hij had gewoon wat positieve waardering nodig.' Binnenkort gaat ze weer bij een 'problematisch paard' kijken waar ze al een paar sessies mee heeft gedaan. 'Voor de buitenwereld mankeert hij van alles. Ik herken mijzelf daarin. Hij staat voortdurend onder spanning, maar ontspant zichtbaar als ik er een tijdje ben. Misschien neem ik hem wel. Haha, niet tegen mijn moeder zeggen, hoor.' Daniëlle: 'Ik ben dan wel stekeblind, maar ik hoor alles. Sen.' Senna is dolblij met haar stukje grond, maar haar droom is een eigen zorgboerderij waar ze voor afgedankte dieren kan zorgen en iets voor jongeren kan betekenen. 'Ik wil dieren en jongeren geven wat ik zelf graag had willen hebben. Ruimte, vrijheid en liefde. Een plek waar iedereen zichzelf kan zijn.' <

Fotograaf Marieke Mulder volgt Senna sinds oktober 2023. Kijk op mariekemulder.com om de voortgang van het project te bekijken.